

## Pla de curs - Prioritat

# L'opció preferencial pels pobres des de la militància obrera i cristiana

### 1. Justificació de la prioritat.

L'opció per la classe obrera i l'opció preferencial pels pobres no tothom les entén igual dins del Moviment. És una qüestió debatuda. Com entendre-les avui? Quina relació hi ha entre elles i què volem dir amb l'una i l'altra? L'una té les arrels en la història del moviment obrer; l'altra, en Jesu-crist. És un repte per a tot cristià viure l'aparent contradicció entre lluitar contra la pobresa i les precarietats, i ser alhora pobres com ens diu Jesús a les benaurances (Mt 5,1-11; Lc 6,20-26).

### 2. De què es tractaria?

Des de la presa de consciència dels grans canvis que ha patit la Classe Obrera, per molts ja no té sentit de parlar-ne, perquè s'ha anat desdibuixant, o bé se n'ha anat perdent la consciència de classe obrera... Des de la Pastoral Obrera veiem que el que ha succeït és una gran diversificació de les condicions de treball i de vida de la Classe Obrera, que continua marcada per una gran precarietat i dependència, que s'ha ampliat a molts sectors que abans en restaven fora. La greu crisi actual provocada pel sistema econòmic canvia el plantejament que teníem fa uns anys de classe obrera i la "redibuixa".



Alhora, és innegable l'avenç en les condicions de vida de la Classe Obrera, almenys a Europa: el nivell de confort i consum i l'accés als drets de l'Estat del Benestar en són senyals identificables. En aquest context fàcilment es tenen actituds d'oblit dels més pobres de la nostra mateixa classe, feina, barri, etc. De la classe obrera també formen part els treballadors i treballadores immigrants, que sovint pateixen les pitjors condicions de treball i amb qui mantenim una relació que rarament és d'igual a igual. Quan tenim coses a conservar sovint esdevenim conservadors... (Com entendrem, si no, les reaccions d'alguns treballadors immigrants dels 60-70 respecte als treballadors immigrants nouvinguts?) També els sindicats han patit aquest procés conservador.

I encara, en la societat de consum en la qual ens trobem, sovint s'esdevé una roda infernal per la vida de molts, i dels més pobres en particular, l'ànhel de "ser algú" per la via del consum. Aquesta prioritat pot ajudar-nos a replantejar la nostra manera de vida, amb opcions de vida pobra, i alhora plantejar-nos la lluita per garantir que tothom tingui una vida digna; que sigui un signe profètic de llibertat, davant de l'opressió daurada a què ens redueixen amb la cultura consumista... signes en la línia de la millor tradició d'Església i del Moviment Obrer, mostrant així que una altra vida és possible.

### 3. Què pot demanar-nos?

La prioritat pot ajudar-nos a:

- fer una autocrítica personal, com a Moviment, com a ACO i com a Església, sobre el nostre possible acomodament i complicitat, i la distància que aquestes actituds provoca entre nosaltres i els pobres;
- plantejar-nos com posem les nostres capacitats i béns al servei dels més necessitats, allà on som, en el sentit de vetllar perquè tothom tingui accés a una vida digna;
- fer una aportació, en aquesta línia, com a seguidors de Jesús, a les organitzacions obreres on participem i a les que treballin per a la igualtat d' oportunitats;
- fer que l' opció pels més pobres vertebrï la nostra fe i sigui un signe de credibilitat i autenticitat del nostre seguiment de Jesucrist;
- vetllar perquè la nostra fe no se centri només en la pobresa material, sinó també en l'espiritual;
- plantejar-nos les següents qüestions:
  - com ens situem com a ACO dins el món dels més pobres? Què ens hi juguem?
  - Per què els pobres no són a l'ACO?
  - Per què l'ACO no pot fer una oferta que arribi a gent de parròquia, immigrants i gent senzilla?

### 4. Com es podria treballar?

-Es podria revisar als grups les nostres pobreses, la nostra opció personal a favor dels més pobres; si ens preguntem per les causes de la pobresa, si el nostre compromís intenta atacar-les; si el nostre compromís té una dimensió política i/o quina podria ser; partint de testimonis de gent de l'ACO que treballa o viu amb els pobres.



-També podríem revisar el nostre estil de vida, si realment està en sintonia amb els pobres i si el que tenim és proper als pobres i està al seu servei.

-Viure i aprofundir des de la Paraula de Déu, des de fets de vida de cada dia, i des de figures i moments històrics concrets de l' Església i del Moviment Obrer, tot donant respostes profètiques d' un món nou.

-Descobrir altres realitats de pobresa, exclusió i esperança en altres països i realitats del món.

-Introduir un Estudi d' Evangeli sobre com se situa Jesús amb els pobres.

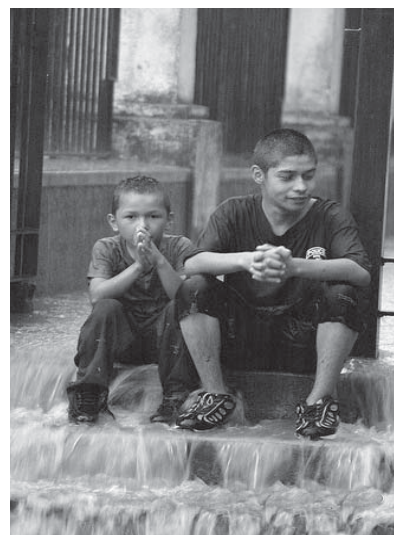
## Estudi d'Evangelis

Tal i com es concretaven les propostes operatives de la Prioritat d'aquest curs, es presenta un Estudi d'Evangelis sobre com se situa Jesús amb els pobres. En concret, es proposen tres textos dels Evangelis i un de les cartes de Pau.

### Mt 18,1-6.10-14 (versets de l'1 al 6 i del 10 al 14).

Aquí el pobre és identificat amb el petit, és a dir, amb el qui no té cap valor ni personal ni social, com podien ser els infants en aquell temps. Per Jesús, els petits són els qui ocupen el primer lloc en les seves preferències, i això ha de definir prioritats i criteris d'acció en els seus deixebles.

- *Quines actituds trobo en Jesús i ens deixebles en aquest text?*
- *Quins són els nostres criteris que utilitzem alhora de valorar el qui és "més important"?*
- *Quins petits i pobres coneixem en el sentit que diu l'Evangelis?*
- *Quins criteris d'actuació ens ofereix en concret aquest Evangelis?*
- *Què és el que hauríem de revisar a nivell personal o col·lectiu?*



### Mt 25,31-46.

En aquesta coneguda paràbola Jesús s'identifica personalment amb els pobres, concretant-ho en aquelles persones que passen qualsevol tipus de necessitat: fam, set, nuesa, solitud, abandonament, explotació..... Fins al punt que el tracte que hauríem donat a aquestes persones, en realitat li hauríem donat a Jesús mateix. Alhora, Jesús planteja aquesta acollida o abandonament en un sentit de radicalitat, d'aquesta actitud depèn el resultat de la vida de cadascú de nosaltres.



- *Què ens qüestiona més d'aquestes paraules de Jesús?*
- *Quines persones properes a mi, trobo que necessiten pa, aigua, vestit, justícia, companyia,.....?*
- *Els criteris de Jesús que trobem en aquest Evangelis qüestionen el meu estil de vida, les meves prioritats en la vida?*
- *Què ens plantejaria aquest Evangelis al nivell de l'acció col·lectiva i comunitària?*
- *En tant que moviment obrer i cristià que ens qüestiona?*

**Llc 10,25-37.**

La Paràbola del bon samarità és de les més conegudes de l'Evangeli. Segurament, l'hem llegit i comentat més d'una vegada. Però és una paràbola que sempre ens pot dir coses noves, perquè ens posa davant del que és essencial: l'amor. Fixem-nos com Jesús no respon directament a la pregunta que li fan: "qui és el meu proïsme", si no que planteja "¿qui s'ha comportat com a proïsme d'aquell home malferit?". Potser aquesta és la clau d'aquesta paràbola tan fàcil d'entendre i tan difícil de posar a la pràctica.



- Mirant l'actitud del mestre de la Llei, ¿quina actitud tinc jo davant Jesús?
- ¿Tinc interès en realitat per conèixer-lo, estimar-lo, seguir-lo?
- ¿Quines són les xacres i ferides concretes que viuen les persones que tinc a prop: família, treball, veïnatge, comunitat cristiana....?
- Què ens demana comportar-nos com a proïsme amb aquestes persones?
- Quina actitud en concret és la que hauria de revisar?

**1 Co 11,17-34.**

Aquest fragment de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint qüestiona la forma en què aquests celebren l'Eucaristia. Per sant Pau la celebració d'aquesta "tradició rebuda" implica una comunió que va més enllà del moment concret de la celebració, i que ha de tenir una incidència en la vida. No es pot pretendre combregar dignament en l'Eucaristia, si després vivim d'esquena als més necessitats.



- *Quines actituds davant l'Eucaristia i davant els pobres ens planteja la lectura d'aquesta carta?*
- *Quines pobres i precarietats descobreixo al meu entorn? Quines respostes demanen per part nostra?*
- *Realment, en la nostra vida la comunió amb Jesús que celebrem a l'Eucaristia, ens porta a la comunió amb els més desfavorits? De quina manera ho manifestem?*
- *Com es concreta que el "compartir" de l'Eucaristia, sigui alguna cosa més que una bonica paraula.*
- *Ens qüestiona alguna cosa com a Moviment?*